

De nota die “verduidelijker” Bart De Wever heeft voorbereid aan het einde van zijn missie op 16 oktober sloeg in als een bom tijdens de politieke “onderhandelingen”. De Franstalige partijen hebben het meteen afgeschoten omdat het een inkomensverlies van 498 miljoen euro inhield voor Wallonië (dat tot een bedrag van 92 miljoen euro zou kunnen worden teruggebracht via een mogelijk “solidariteitsmechanisme”).

Maar deze nota heeft in tweede instantie ook de twee vakbonden gedwongen om het arena te betreden en uit te leggen dat het niet enkel een oorlogsmachine voorstelt tegen de twee regio's, maar ook tegen het geheel van de werknemers en begunstigden uit noord en zuid. Onbewust heeft deze nota geholpen om de aandacht te vestigen op het sociaaleconomische programma van de N-VA. Deze was wat op de achtergrond gebleven van de commentaren terwijl de N-VA haar campagne nochtans meer op basis van dit programma gevoerd had dan op het nationalistische opbod. De Wever heeft trouwens zijn bedoelingen niet onder stoelen of banken gestoken toen hij in volle verkiezingscampagne verklaarde: “Mijn chef, dat is het VOKA”. Overal dezelfde logica

In feite is voor de N-VA het maximale confederalisme van de staat en de repartitie van de bevoegdheden tussen de gemeenschappen en de regio's geen doel op zich. Het is eerst en vooral het middel om in een machtiger Vlaanderen een veel liberalere politiek te kunnen toepassen dan wat op federaal niveau hoopt te verkrijgen. Op dit Belgische niveau worden de ambities van de N-VA namelijk getemperd door het gewicht van de nationale syndicaten en de Franstalige PS. Met een korte beschouwing van het sociaaleconomische programma van de N-VA wordt dit meteen duidelijk.

Budget

De N-VA wil terug naar een budgettair evenwicht voor 2015 maar wil niets horen over een stijging van de fiscaliteit, want “de middenklasse kreunt reeds onder de zwaarste fiscale lasten ter wereld”! Ze wil de subsidies voor gezondheidszorg en sociale zekerheid neerhalen door deze budgetten te regionaliseren. Competitiviteit

Om de competitiviteit te herstellen wil de N-VA de loonkost doen dalen door de mechanismen voor sociale bijdrage te wijzigen. Zeker voor wat betreft de financiering van de gezondheidszorg en de kinderbijslag. Ze wil ook de CAO's regionaliseren “om dit beter af te stemmen op de productiviteit van de arbeid” van de verschillende regio's. Dit komt neer op een verzwakking van de vakbonden en een verdeling van de arbeiders ten gunste van het patronaat. Fiscaliteit

De N-VA wil een daling van de belastingen, in het bijzonder van de vennootschapsbelasting, om makkelijker buitenlandse investeerders aan te trekken, maar ook Waalse want de oplegging zou ook geregionaliseerd moeten worden. Ze voorziet daarentegen niets concreets om de fiscale fraude aan te pakken, terwijl dit jaarlijks over 15 a 20 miljard euro gaat, en nog minder om een belasting op de grote vermogens op te leggen. Sociale zekerheid

De N-VA wil het pensioensysteem hervormen maar is niet geïnteresseerd om het te regionaliseren omdat Vlaanderen meer gepensioneerd en oudere werknemers telt dan de twee andere regio's. Ze wil daarentegen wel een beperking in de tijd van de werkloosheidsvergoeding (maximum 2 jaar) en om dit te verwezenlijken de werkloosheidssector regionaliseren. Openbare diensten

De slagzin van de N-VA is "de vereenvoudiging van de staat". Dit betekent een staat die minder diensten levert aan haar bevolking met veel minder ambtenaren. Ze wijst wel op de mogelijkheid om in de publieke sector slechts één op de twee werknemers te vervangen die op pensioen gaan. Een helse machine

Het is duidelijk, de eersten die de rekening van De Wever's overwinning zouden voorgeschied krijgen zijn de Vlaamse werknemers en uitkeringsgerechtigden... waarvan een aanzienlijk deel voor de N-VA gestemd heeft in juni! Maar deze maatregelen zouden ook ongetwijfeld een delocalisatie van bedrijfszetels naar Vlaanderen betekenen, een neerwaartse druk op de lonen, een stijgende concurrentie tussen laaggeschoolde arbeiders en werklozen voor hamburgerbanen,... allemaal om de competitiviteit van de Vlaamse economie ten koste van deze van haar burens op vijzelen. Het zal in een dergelijk geval niet lang duren vooraleer het Waalse patronaat zijn stem gaat verheffen en druk zal uitoefenen om dezelfde maatregelen toe te passen in Wallonië. En we kunnen er prat op gaan dat ze in naam van het "hoger belang van de regio" hun eisen vervuld zullen zien. Het Vlaamse patronaat en haar politieke vertegenwoordigers zullen het op hun beurt niet nalaten om dit concurrentieargument te gebruiken om nieuwe "noodzakelijke offers" af te dwingen van de Vlaamse bevolking... In een paar jaren zouden enkel de kapitalisten als overwinnaars uit deze door "concurrentieconfederalisme" veroorzaakte "neerwaartse spiraal" komen. Het is dus beter dat we weigeren zich te laten meeslepen in dit infernaal net.